

Chiều gặt gờ Từ Công Phụng

Thu cũng theo người, rộn rã sang
Trời đất bùng lên, rực sắc vàng
Vạn ngã về đây chiều gặt gờ
Nhạc vàng khơi một cõi thên thang

Như ngọn buồn rơi - cánh lá thu
Lả tả đêm nay tiếng hát sâu
Thấp lên ngọn lửa hong tình lạnh
Khơi nguồn *Giọt lệ cho ngàn sau*

Tình tự mùa xuân, lời ấm êm
Hạnh phúc bay lên cõi ước nguyện
Những khúc tình ca không có tuổi
Gọi *Mùa xuân trên đỉnh bình yên*

Như chiếc que diêm, rồi cũng đành
Mắt lệ cho người, phai xuân xanh
Đời bỗng phù du, đời nghiệt ngã
Như giòng sông cạn, uốn loanh quanh

Tiếng hát cô đơn, bay ngậm ngùi
Bên dòng đời tịch liêu, chơi vơi
Nếu có điều gì vĩnh cửu được
Là đó, tình yêu cuối cuộc đời

Vô vọng thiên thu *Kiếp đã tràn*
Lời cuối buồn như một dấu than
Qua vùng biển nhớ buồn se nắng
Vời vợi những *Mùa thu mây ngàn*

Còn một buổi chiều, rồi cũng qua
Bây giờ tháng mấy, hỏi người xa
Tầm tã *Mưa trên ngày tháng đó*
Vẫn một đời hiu quạnh xót xa!

Xin cảm ơn những khúc nhạc tình
Cảm ơn người tiếng hát lên đên
Cảm ơn, mang cả thời xưa lại
Cho đêm này nỗi nhớ mông mênh.

Lâm Thúy (02/11/08)

